

ע"פ 47954/02 - יהודית וולפיילר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"א 18-02-47954 וולפיילר נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת עמיתה מרימ סוקולוב
מערערת יהודית וולפיילר
בעצמה וע"י ב"כ עו"ד קוז
נגד מדינת ישראל
עמ"י ב"כ עו"ד דובינסקי
משבנה

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין של ביהם"ש לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ש. איזקסון) (בשני תיקים מאוחדים) מיום 10.1.18, לפיו הורשעה המערערת בעבירה של זריקה, הנחה, השarraה של אשפה במקום ציבורי לפי סעיף 7(א) לחוק עזר לתל אביב "שמירת הסדר והנקיון" התש"מ-1980 (להלן: "**חוק העזר**"). על המערערת נגזרו קנסות בסכום כולל של 640 ₪.

הרקע:

אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים. המחלוקת היא בנוגע לפרשנות שיש ליתן להוראת חוק העזר דין. כפי שצוין בהכרעת הדין, למערערת ניתנו שני דוחות בתאריכים 12.12.16 ו-1.1.17 בגין עבירה לפי סעיף 7(א) לחוק העזר.

המערערת כפירה באישומים. לדבריה היא לא השלים אשפה ולא הניחה אשפה, אלא האכילה יונקים והאכל נאכל על ידם. גם הפקחים ציינו בדי"חות שהמערערת זרקה מזון על הרצפה כדי להאכיל את היונקים.

לאחר שמייעת ראיות הורשעה המערערת בעבירה דין ובית משפט קמא קבע כי "... **העירייה אינה צריכה לשלוות פקחים כדי לבדוק האם אמן חיסלו העופות את כל המזון שהושלך לעברם לצורך האכלהם. מזון ברשות הרבים שאיננו מונח במקום שננקבע הוא מטרד תברואתי שפוגע בבריאות הציבור ובדין אסור בחוק העזר העירוני**" (עמוד 2 להכרעת הדין, ש' 28-24).

להלן במתוך טיעוני המערערת:

1. המערערת זרקה חוףן פירורי עוגה יבשה וזירעוני דוחן להאכיל את היונקים, והאכלה לא גרמה לכלולן. הפירורים נעלמו תוך דקות, נאכלו ולא נשאר דבר בשטח.

עמוד 1

2. הפקחים לא צילמו את המקום על מנת להוכיח שהאוכל נשאר במקום וגרם לכלול.
3. אין חוק עזר בתל אביב האוסר על האכלה יוניים ועל פי הפסיקת האכלה בעלי חיים מותרת וمبرכת, בלבד שלא תהווה מטרד. האכלה בעלי חיים איננה נכנשת בגין האיסור הגורף של סעיף 7(א) לחוק העזר, שאוסר על הנחה או זריקת אשפה. אוכל שהובא לצורך האכלה בעלי כנף, אין מקומו במיכלי אשפה שהותקנו לכך.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בראיות שבתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור דין להתקבל. אין חולק כי אין חוק עזר בתל אביב, האוסר על האכלה בעלי כנף. דבריה של המערערת לפיהם היא זרקה על הרצפה גרגירי דוחן ופירורים, על מנת להאכיל את היוניים בכיכר רבין והללו נאכלו עד תום, לא נסתרו על ידי נציג המשיבה. המקום לא צולם ע"י הפקחים, על מנת להוכיח כי האכלה היוניים גרמה לכלול וכי נותרה אשפה במקום או גרם מטרד תברואתי מהמזון.

הנזק והמטרד שתוארו ע"י הפקחים נגרמו מהיוניים עצמו ומהכלול שען גורמות במקום (הלששת) ולא מהגרגרים שנזרקו לצורך האכלתן. אין מדובר במרקחה זה בזירות אשפה כמשמעותה בהוראת חוק העזר, המערערת לא זרקה אשפה כי אם האכילה בעלי כנף והאוכל נאכל על ידם. סביר להניח כי האכלה היוניים גורמת לכך שען יבואו לאחר מכן ובעקבות הימצאות באזור גרם נזק - לכלול ומטרד לבעלי הבתים בסביבה. אולם, מאחר ואין הוראת חוק האוסרת האכלה בעלי כנף, המערערת לא עבירה כל עבירה כאשר האכילה את היוניים ומעשייה אינם נכנים למסגרת הוראות סעיף 7(א) לחוק העזר. אם מבקשת המשיבה לשים קץ לנזק שנגרם מהיוניים המצוויות במקום, עליה לעשות זאת ע"י חקיקה מפורשת האוסרת, בין היתר, את האכלתן ולא ניתן לעשות זאת בעקביפין, על ידי פרשנות מרחביה אשר אינה תואמת את לשון הוראת חוק העזר. במקרה שלפנינו, לא הוכחה זריקת אשפה על ידי המערערת מאחר והאוכל שיעוד לבני הכנף הושלך על מנת להאכיל אותם והוא אכן נאכל על ידם, ולא הוכח אחרת על ידי המשיבה.

יתכן שאם הייתה מוכיחה המשיבה כי נותר על הרצפה אוכל המצב היה שונה, אולם דבריה של המערערת שכל שזרקה נאכל מיד ע"י היוניים לא נסתרו.

אי לכך, ולאור כל האמור לעיל אני מקבלת את הערעור ומזכה את המערערת.

הקנסות ששולם על ידי המערערת בסך 640 ₪ יוחזו לה, תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, ח' איר תשע"ח, 23 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.